RETSMØDERAPPORT
i sag C-39/88 *

I — Retsregler

Ved forordning (EØF) nr. 3796/81 af 29. december 1981 om den fælles markedsordning for fiskerivarer (EFT L 379, s. 1, herefter benævnt »grundforordningen«) har Rådet indført en prisordning (afsnit III), for hvilken Kommissionen har fastsat gennemførelsesbestemmelser i forordning (EØF) nr. 3598/83 af 20. december 1983 om meddelelse af noteringerne for fiskerivarer og om opstilling af listen over repræsentative markeder og havne (EFT L 357, s. 17, herefter benævnt »forordningen om engrospriserne«).

Ifølge samtlige de forordningsbestemmelser, der er omtvistet i den foreliggende sag, skal medlemsstaterne meddele Kommissionen visse prisoplysninger, således at denne kan iværksætte den prisordning, der er indført ved grundforordningen.

a) *De under A og D i bilag I til grundforordningen anførte fiskerivarer*

I grundforordningens artikel 10, stk. 1 og stk. 3, er bestemt, at Rådet fastsætter en orienteringspris for de i bilag I til forordningen, under A, anførte varer (eksempelvis frosne sild, ferske eller kølede sardiner og torsk) og de under D anførte varer (hesterejer af arten Crangon, ferske, kølede eller kogt i vand). Ifølge artiklens stk. 2 fastsættes denne pris »på grundlag af gennemsnittet af de noteringer, der på de repræsentative engrosmarkeder eller i de repræsentative havne i løbet af de sidste tre fangstsæsoner forud for fastsættelsen af denne orienteringspris er konstateret...«.

Ifølge artikel 11, stk. 1, i samme forordning skal medlemsstaterne meddele Kommissionen de noteringer, der konstateres på de repræsentative engrosmarkeder eller i de repræsentative havne. I artikel 1 i forordning nr. 3598/83 anføres, at oplysningerne herom skal vedrøre gennemsnitsprisen på markedsdagen og meddeles to gange om måneden.

b) *De i bilag IV til grundforordningen under B nævnte varer*

Medlemsstaterne skal ifølge grundforordningens artikel 11, stk. 3, hvert kvartal meddele Kommissionen engrossalgspriserne i det foregående kvartal for de i bilag IV, under B, omhandlede varer, som er nedfrosset om bord og på land (eksempelvis torsk og makrel). Oplysningerne herom skal ifølge artikel 2 i forordningen om engrospriserne sendes til Kommissionen pr. telex senest ved slutningen af den sjette uge efter det pågældende kvartal.

II — Den udenretlige procedure og Kommissionens søgsmål

Ved skrivelse af 1. oktober 1986 opfordrede Kommissionen under henvisning til, at Irland ikke på noget tidspunkt fristmæssigt

* Processprog: engelsk.

havde meddelt de nævnte oplysninger, Irland til at fremsætte sine bemærkninger. Irland besvarede ikke denne skrivelse, hvorefter Kommissionen den 19. maj 1987 tilstillede det en begrundet udtalelse.

Irland meddelte i skrivelse af 17. juni 1987, at det ikke var i stand til at meddele de ønskede oplysninger. Det anførtes herved, for så vidt angår de i grundforordningens artikel 11, stk. 1, omhandlede oplysninger, at der ikke i Irland var tilstrækkeligt personale til rådighed til at indhente sådanne oplysninger to gange om måneden. Vedrørende de i grundforordningens artikel 11, stk. 3, omhandlede oplysninger anførtes det, at der ikke fandtes noget engrosmarked i Irland.

Den 2. februar 1988 anlagde Kommissionen nærværende sag.

Domstolen har på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Den har dog besluttet at stille Kommissionen et spørgsmål. Besvarelsen af dette spørgsmål er gengivet nedenfor i afsnit V.

III — Parternes påstande

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Det statueres, at Irland har tilsidesat artikel 11, stk. 1 og stk. 3, i forordning nr. 3796/81 og artiklerne 1 og 2 i forordning nr. 3598/83, dog ikke med hensyn til produkter, der er frosset på land.

— Irland tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Irland har nedlagt påstand om frifindelse samt om, at Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

IV — Parternes anbringender og argumenter

a) *Tilsidesættelse af grundforordningens artikel 11, stk. 1*

Kommissionen har anført, at overtrædelsen ikke omfatter de i bilag I til grundforordningen under D nævnte varer (hesterejer af arten Crangon). For i gennemførelsesforordningen, der indeholder en opregning af de repræsentative engrosmarkeder og havne, er der ikke anført noget engrosmarked eller nogen repræsentativ havn i Irland. Irland er altså ikke forpligtet til at give oplysninger om priserne for disse varer. Irland skal derimod give sådanne oplysninger for de i samme bilag under A nævnte varer og kan ikke begrunde en undladelse af at opfylde forpligtelsen hertil med, at der ikke er tilstrækkeligt personale.

Irland har gjort gældende, at det umuligt kan anvende det lille antal fiskeriinspektører, det råder over i de repræsentative havne, til to gange om måneden at indhente og meddele Kommissionen de omhandlede prisoplysninger. De nævnte inspektører skal nemlig udover de nævnte repræsentative havne føre kontrol med ca. 900 havne og landingspladser.

Irland har fremhævet, at det giver de omhandlede prisoplysninger én gang om året. Efter Irlands opfattelse bliver Kommissionen herved i stand til at fastsætte orienteringsprisen.

b) *Tilsidesættelsen af grundforordningens artikel 11, stk. 3*

Kommissionen har anført, at denne overtrædelse udelukkende omfatter varer, der er nedfrosset om bord, ikke varer nedfrosset på land.

Den har med hensyn til varer nedfrosset på land konstateret, at flere medlemsstater har haft vanskeligheder med indsamlingen af de omhandlede oplysninger, og at den ikke absolut skal bruge disse. Den agter på baggrund heraf at foreslå Rådet en ændring af den i grundforordningens artikel 11, stk. 3, omhandlede meddelelsesordning.

Den har vedrørende varer, der er nedfrosset om bord gjort gældende, at Irlands udtalelse om, at der ikke findes noget engrosmarked i Irland, er forkert. For det er, selv om der ikke fysisk eksisterer et sådant marked, altid muligt at fastslå en engrospris på tidspunktet for landingen af fangsten.

Irland har anført to grunde, der efter dets opfattelse må medføre, at det ikke er forpligtet til at meddele de omhandlede oplysninger. For det første findes der intet engrosmarked i Irland for frosne varer. Endvidere er nedfrysningsteknikken ikke blevet anvendt på noget irsk fiskerifartøj før 1988.

»Hvilket formål tjener bestemmelsen i artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 om, at medlemsstaterne hvert kvartal skal meddele Kommissionen engrossalgspriserne i det foregående kvartal for de i bilag IV, under B, omhandlede varer, som er nedfrosset om bord og på land?«

Kommissionen har givet følgende besvarelse af dette spørgsmål:

»Artikel 11, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3796/81 (som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse, EFT L 302 af 15.11.1985) skal være til hjælp for Fællesskabet ved fastsættelsen af referencepriserne for varer fra tredjelande, jf. forordningens artikel 21. Medlemsstaterne skal i medfør af artikel 11, stk. 1, artikel 15, stk. 2, og artikel 17, stk. 4, meddele priserne på de varer, der er nævnt i bilag I, under A, D og E, bilag II og III (for hvilke også artikel 21 gælder). Selv om artikel 21 også gælder for de i bilag V nævnte varer, hidrører disse ikke fra Fællesskabet, og der vil altså ikke kunne være tale om at stille krav til medlemsstaterne om, at de meddeler markedspriserne for de fra Fællesskabet hidrørende varer, der tilhører de i artikel 21 nævnte varegrupper (den i artikel 21, stk. 3, sidste afsnit, nævnte pligt til at meddele visse priser gælder kun varer fra tredjelande).«

V — Besvarelse af spørgsmål fra Domstolen

Domstolen har anmodet Kommissionen om at besvare følgende spørgsmål:

R. Joliet
Refererende dommer